

De barmhartige Samaritaan

10 juli 2022 - 15de zondag door het jaar C
Voorganger Leo Koot ofs.
Lector Stephanie Jägel
Dames- en Herenkoor o.l.v. Ans Bulles
Organist Jorge Silva

Openingslied

GvL 446, God heeft het eerste woord

Begroeting en Kruisteken

Openingswoord

Je leven vorm geven gaat niet vanzelf.

We hebben voorbeelden nodig die ons kunnen inspireren.

En als we met vragen zitten -

zeker als het om levensvragen gaat -

kijken we uit naar mensen

die ons een eind op weg kunnen helpen.

Neem nu de vraag: 'Wie is mijn naaste?'

In onze evangelielezing van vandaag

gaat Jezus op die vraag verder in.

Hij doet dit aan de hand van een verhaal

dat uit het leven gegrepen is.

Het is een verhaal over barmhartigheid.

Zo maakt Hij ons duidelijk hoe ook wij de realisatie van zijn

Goede Boodschap dichterbij kunnen brengen.

Vergevingsmoment

Als kerkgemeenschap zouden wij een plek moeten zijn waar

mensen in al hun gebrokenheid en kwetsbaarheid welkom

zijn en kunnen ervaren wat barmhartigheid, mededogen en

vergeving is. omdat we daar niet altijd in slagen bidden we

het kyrie.

Kyrie

Wij hebben elkaar veel meer nodig,

dan we laten blijken.

We hebben elkaar veel meer te bieden,

dan we gewoonlijk geven.
We hebben elkaar veel meer te zeggen,
dan we meestal uitspreken.
Daarom bidden wij zingend:
Heer, ontferm U over ons.
(Allen) Heer, ontferm U over ons.

We kunnen elkaar veel meer troosten,
dan we beseffen.
We kunnen veel meer danken,
dan we vermoeden.
We kunnen elkaar veel meer steunen,
dan we tot nu toe deden.
Daarom bidden wij zingend:
Christus, ontferm U over ons.
(Allen) Christus, ontferm U over ons.

We zouden elkaar veel meer
moeten aanmoedigen in het goede.
We zouden elkaar veel meer
moeten bewonderen in het mooie.
We zouden elkaar veel meer moeten helpen
in het moeilijke.
Daarom bidden wij zingend:
Heer ontferm U over ons.
(Allen) Heer, ontferm U over ons.

Moge God zich over ons ontfermen,
onze fouten vergeven
en ons geleiden naar het blijvende leven. Amen.

Gloria lied

GvL 456, Het lied van Gods aanwezigheid

Openingsgebed

(Allen) Goede God,

In dit uur vragen wij U om nieuwe inspiratie,
om de kracht en vastberadenheid

waarmee Uw Zoon de weg van uw verlangen ging.

Mogen wij onze ogen gericht houden

op waar het werkelijk om gaat:

om barmhartigheid, om vrede en gerechtigheid voor allen,

naar het voorbeeld van Jezus Messias,

die met U en de heilige Geest leeft in eeuwigheid. Amen.

Eerste lezing

Deuteronomium 30: 10-14

Antwoordpsalm

GvL 119 III, Uw woord is een lamp voor mijn voeten

Tweede lezing

Kolossenzen 1: 15-20

Alleluja

GvL 241, Als iemand mij liefheeft

Evangelielezing

Lucas 10: 25-37

Acclamatie na Evangelie

GvL 460, Het woord dat ik jou geef

Overweging (zie de tekst op p. 9 e.v.)

Lied na de overweging

GvL 462, Het woord dat u ten leven riep

Geloofsbelijdenis

(Allen) Ik geloof door alle twijfel heen,
dat U de schepper bent van alle leven.

Ik geloof door alle twijfel heen,
dat U zoveel liefde hebt voor de mens,
dat U met geen dood genoeg neemt.
Ik geloof door alle twijfel heen,
dat U de mens opnieuw geboren laat worden
en door het duister heen in het Licht brengt.

Ik geloof met alle hoop die in mij is
dat U ons geschonken hebt aan elkaar;
om elkaar te behoeden, te beschermen
en tot vrede te brengen.

Ik geloof met alle hoop die in mij is
dat U door mensen heel menselijk tot ons wilt komen.
Dat U ons telkens weer doet herboren worden
en de hoop in ons doet groeien,
dat de dag komt van vrede,
waarop er geen dood meer zal zijn,
geen oorlog noch geweld.
Ik geloof met alle twijfel en met alle hoop die in mij is;
versterk mijn geloof, Eeuwige, Licht in de nacht.
Amen.

Wierook - Voorbede

Laat onze woorden stijgen voor Uw gezicht als wierook.
Zie in ons het verlangen een mens te zijn van U.

Kom, adem ons open 2x
Adem ons open.

Acclamatie:

(Allen) Kom adem ons open 2x
Adem ons open.

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het Koninkrijk en de kracht
En de heerlijkheid in eeuwigheid. Amen.

Gebed om vrede van Franciscus van Assisi

Heer, maak mij een instrument van Uw vrede.
Laat mij liefde brengen waar haat heerst,
laat mij vergeven wie mij beledigde,
laat mij verzoenen wie in onmin leven,
laat mij geloof brengen aan wie twijfelt,
laat mij waarheid brengen aan wie dwaalt,

laat mij hoop brengen aan wie wanhoopt,
laat mij licht brengen aan wie in duisternis is,
laat mij vreugde brengen aan wie bedroefd zijn.
Laat mij niet zoeken getroost te worden, maar te troosten,
niet begrepen te worden, maar te begrijpen,
niet bemind te worden, maar te beminnen.
Want het is toch door te geven, dat men ontvangt
door te verliezen, dat men vindt
door te vergeven, dat men vergiffenis ervaart
door te sterven, dat men verrijst tot het eeuwige leven.
Amen.

Vredewens

G 122, Vrede voor jou

Lied na de vredewens

GvL 519, Stem als een zee van mensen

Collecte - Orgelspel

Mededelingen

Slotwoord

Zending en zegen

Slotlied

GvL 644, Voor mensen die naamloos

Prijs: de Barmhartige Samaritaan

De ChristenUnie in de gemeente Groningen heeft een prijs ingesteld voor de 'Barmhartige Samaritaan', waarmee personen of organisaties kunnen nomineren, die zich door vrijwilligerswerk of mantelzorg voor hun medemens inzetten.

Met de prijs wil de ChristenUnie meer aandacht geven aan de 'vaak onzichtbare betrokkenheid' van bij elkaar.

'De 7 werken van barmhartigheid'

Want ik had honger en jullie gaven mij te eten,
Ik had dorst en jullie gaven mij te drinken.
Ik was een vreemdeling, en jullie namen mij op.
Ik was naakt en jullie kleedden mij.
Ik was ziek en jullie bezochten mij.
Ik zat gevangen en jullie kwamen naar mij toe.
En als 7^e 'de doden begraven'.
Het zijn 7 grondhoudingen van Christenen of 7
ontmoetingen met Jezus.
Hij heeft immers gezegd:

Voorganger:

Ik had honger...

Brood wordt op tafel gelegd.

Lectrice:

Wie is er hongerig? Waarnaar hongeren mensen? Het is een feit dat een mens zich niet kan ontplooien zonder voedsel. In het Onze Vader bidden we daarom ook 'Geef ons heden ons dagelijks brood'.

Vandaag zijn er als het ware 2 werelddelen: de wereld van mensen die voldoende hebben, die zelfs overvloed hebben en de wereld van mensen die tekort hebben en zelfs sterven van de honger.

Blijft het rijke werelddeel rijk en blijft de arme wereld arm?

Of zijn we bereid naar elkaar om te zien en elkaar voedsel, werk en leven te geven?

Allen:

Dat wij dankbaar blijven voor het voedsel van elke dag.

Dat wij onze overvloed in vraag durven stellen.

Dat wij durven nadenken over eerlijke prijzen voor onze producten.

Dat wij leiders kiezen die de hongerproblematiek in de wereld durven aanpakken.

Dat wij elkaar blijven leren om oog te hebben voor hen, voor wie er geen dagelijks brood is.

Zingen we zachtjes: Ubi caritas et amor Deus ibi est

Lectrice:

Ik had dorst...

Water en glazen worden op tafel gezet.

Voorganger:

Water kan vernietigend werken, maar water betekent ook leven, groeien, dorst lessen. Terwijl wij hier het water overvloedig laten vloeien, trekken in de wereld mensen vele kilometers ver om het levensnoodzakelijke water te vinden. Drinkbaar water is een recht voor iedereen, toch leven miljoenen mensen met gebrek aan water.

Bij de evangelist Johannes lezen we dat Jezus het ook heeft over water en dorst hebben:

"Wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit dorst krijgen." Jezus zegt: "Het water dat ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft."

Mensen hebben ook nog een andere dorst. De dorst naar erkenning, naar en schouderklop, naar vriendschap, naar liefde.

Allen:

Dat wij altijd zorgzaam en met respect omgaan met water.

Dat wij leiders kiezen die hun verantwoordelijkheid opnemen tegenover de waterproblematiek in vele landen.

Dat wij de dorst van mensen naar aandacht en nabijheid blijven zien en beantwoorden.

Dat wij durven ingaan op de dorst van leven gevende woorden

Dat wij durven geloven dat Jezus De bron van echt leven is.

Zingen we zachtjes: Ubi caritas et amor Deus ibi est

Voorganger:

Ik was een vreemdeling...

Een stoel wordt bij de tafel gezet als teken van welkom voor de vreemdeling.

Lectrice:

Wij mensen lijken een aangeboren angst te hebben voor al wie anders is. wij blokkeren, moeten iets overwinnen. Zijn bang om vertrouwen te schenken aan wie anders is? Of we zien elkaar als concurrenten.

In elke nieuwe situatie worstelen mensen hiermee en ook de wereldsituatie is niet eenvoudig. Elke dag komen wij in contact met mensen die ons vreemd zijn of die vreemd zijn in ons land.

In de Bijbel lezen wij dat je iemand die als vreemdeling in je land verblijft, niet mag onderdrukken. Heb hen lief zoals jezelf, staat er, jullie weten immers goed hoe het is, want jullie waren ooit zelf vreemdeling.

Elkaar liefhebben zoals jezelf is duidelijk meer dan elkaar verdragen. Het betekent je inzetten om mensen vertrouwen te schenken en je verzetten tegen elke vorm van geweld en onrecht.

Allen:

Dat wij respect hebben voor de identiteit van elke andere die onze weg kruist.

Dat wij ook hier in respect hebben voor elkaars eigenheid.

Dat wij openstaan voor mensen met een andere cultuur of godsdienst.

Dat wij het geluk beseffen geboren te zijn in een vrij land zonder oorlog en honger.

Zingen we zachtjes: Ubi caritas et amor Deus ibi est

Lectrice:

Ik was naakt...

Kleding wordt naar voren gebracht.

Voorganger:

Naakt zijn is vandaag niet zozeer een kwestie van kleding.

Trouwens, maken we de mensen wel gelukkig met de

afdankertjes uit onze overvloed? Naakt zijn is ook in je

blootje staan of in je blootje gezet worden. Het is

uitgekleed worden of in je hemd gezet worden. Of in de kou

staan... Naakt zijn is gekleineerd worden en je niet kunnen

verdedigen. Het is je bloot geven en je vertrouwen geschonden zien.

Naakten kleden is ervoor zorgen dat mensen zich kunnen beschermen tegen blikken van anderen en tegen weersomstandigheden maar het is ook mensen een identiteit, respect en waardigheid geven.

Allen:

Dat wij mensen die in hun lichaam of in hun geest gebroken zijn, met waardigheid bekleeden. Dat wij ons ervoor hoeden anderen niet te kleineren of in hun hemd te zetten.

Dat wij zoeken hoe de (kans)-armen in onze samenleving met respect te benaderen en te helpen.

Dat wij onze drang om telkens weer iets nieuws te willen, in vraag stellen.

Zingen we zachtjes: Ubi caritas et amor Deus ibi est

Voorganger:

Ik was ziek...

Bloemen een kaart en een stukje fruit worden op tafel gelegd.

Lectrice:

Als je als kind of jongere het slachtoffer wordt van een ongeval en je voor altijd verlamd blijft. Of als je lichaam oud wordt en langzaam aftakelt en al je zekerheden wegvallen, dan doet het zo een deugd dat er mensen zijn die je nabij zijn.

Ook in de evangeliën lezen we dat Jezus de zieken met zorg nabij was. De vele genezingsverhalen vertellen hoe Hij

mensen helend tegemoet ging, hoe Hij hen hielp opstaan, hen weer hielp rechtstaan. Zo lezen we bijvoorbeeld bij Mattheüs dat daar waar Jezus kwam, de zieke mensen naar hem werden gebracht en door hem werden genezen. Soms was allen het aanraken van de zoom van zijn kled al voldoende om genezen te worden.

Allen:

Dat wij goede woorden vinden om zieke mensen moed in te spreken.

Dat wij zieke mensen niet uit het oog verliezen en ze onze blijvende liefde en vriendschap laten voelen.

Dat wij meer en harder gaan ijveren voor een betere gezondheidzorg voor al onze naaste.

Zingen we zachtjes: Ubi caritas et amor Deus ibi est

Lectrice:

Ik zat gevangen...

Een grote sleutel wordt op tafel gelegd.

Voorganger:

Waarom zitten mensen in de gevangenis? Veel gevangenen hebben iets verschrikkelijks gedaan, waar ons verstand soms niet bij kan. Er zijn ook mensen die eigenlijk niet 'slecht' zijn maar die zich lieten meeslepen door omstandigheden of door hun omgeving.

Naar gevangenen toegaan is voor een gewone mens niet gemakkelijk. 'Gevangenen bevrijden' betekent ook... dat wij kinderen of de familie niet mee veroordelen of nawijzen.

Wij kunnen hen laten voelen dat zij voor ons dezelfde

gebleven zijn en erbij horen zoals voorheen.
Maar ook wijzelf kunnen gevangen zitten in vooroordelen, in slechte gewoonten, in kwaadsprekerij en roddel. Moeten wij zelf dan ook niet eerst bevrijd worden?

Voorganger:

Getuigenis

Hij gaat er elke dag naartoe.
Het is toch zijn kind.
Hij heeft haar gekoesterd.
Hij leerde haar leven.

Nu ziet hij haar elke dag in een gevangenskledij.
Elke dag, dat ene moment
dat hij haar een beetje moed mag inspreken.
Elke dag neemt hij de trein.

Drie kwartier heen, drie kwartier terug.
Dan denkt hij alleen aan haar,
aan haar doffe blik en schaarse glimlach.
Het is toch zijn kind, nu meer dan ooit.

Hij breekt geen tralies af,
Hij geeft haar geen vijl
en toch bevrijdt hij haar, van binnenuit.
De dikste tralies zijn in ons hart gemetseld.

Elke dag reist hij op en neer.
Elke dag worden haar tralies minder zwart.
Hij is haar vader.
En zij zijn dochter nu meer dan ooit.

Allen:

Dat wij nadenken over onze houding tegenover gevangenen.
Dat wij leren begrijpen dat mensen die hun straf
uitgezeten hebben nieuwe kansen moeten krijgen.
Dat wij afstand nemen van roddels die mensen kapot maken.
Dat wij bevrijdende woorden spreken voor wie in zichzelf
gevangen zit.
Dat wij de tralies rond ons eigen hart leren afbreken.

Zingen we zachtjes: Ubi caritas et amor Deus ibi est

Voorganger:

De doden begraven...

Een kruisje en een bloem worden op tafel gelegd.

Lectrice:

Doden begraven staat niet voor niets op de laatste plaats.
Sterven is immers het laatste stuk van ons levensverhaal.
De dode mens met eerbied omringen is de levende eren en
zeggen hoezeer we hem waardeerden. Dat is veel meer dan
de dode een graf bezorgen of cremieren.

Christenen geloven in een God die leven is. Wij geloven dat
er méér moet zijn dan dit leven. Het kan niet dat met de
dood alle leven en liefde van mensen verdwijnt. Hoe dat
leven over de dood heen eigenlijk is, weten we niet.
Misschien lukt het ons om samen te vinden wat mensen
bedoelen als ze zeggen: ik geloof in de verrijzenis en het
leven.

Allen:

Wij geloven

dat de dood niet het einde is,

dat de gestorvene wel uit ons midden is maar niet uit ons hart.

Dat wij bij God een naam hebben, voor altijd.

Zingen we zachtjes: Ubi caritas et amor Deus ibi est

Voorganger:

Goede God,

De Zeven opdrachten tot barmhartigheid, door uw Zoon Jezus zelf genoemd, hebben christenen eeuwenlang doorgegeven.

Zeven opdrachten die het verschil kunnen maken, en mensen tot goede mensen maken met zorg voor elkaar.

Help ons, om te ontdekken op welke manier wij die opdrachten vandaag ook hier bij ons kunnen waarmaken.

En help ons om deze zeven opdrachten van barmhartigheid door te blijven geven, aan elkaar, hier in onze parochie, aan onze kinderen, en kleinkinderen en aan allen die onze naaste zijn.

Amen.